

lidt efter lidt indtage, og da naturligviis i sin Gaards største Nærhed, meer og meer af sin Hedelod under Dyrkning. Jeg vil altsaa sige, at, jo mindre han har opdyrket, jo mindre Udfigt der er til, at han vil kunne komme til at opdyrke det langt fralliggende Hedeland, desto lettere maa det gjøres ham at komme til at sælge Dele deraf til Gen, der vil begynde som Nybygger. Paa den anden Side veed jeg heller ikke, hvorfor man i saa Fald ikke skulde tillade Fraktilselsen af mindre Parceller end paa 100 Tdr. Land; thi sæt, at der var en fralliggende Lod, som han ikke havde Udfigt til nogenstunde at tage i Brug, men som ikke var mere end 50 Tdr. Land stor, og han kunde finde en Liebhaber til denne, som vilde forsøge sin Lykke derpaa, saa burde det paa ingen Maade formenes ham at afhænde den, og skulde Lovreglen gaae ud derpaa, maa jeg finde den uhenftigmasfig. Hovedsagen er imidlertid, at det ikke alene er i dette Tilfælde, at en Undtagelse fra § 5 er nødvendig. Der møder nemlig ogsaa i de meest opdyrkede og tilkultiverede Egne hvert Dieblik flige Tilfælde, hvor saadanne Undtagelser nødvendigviis maae tilstedes, der møder det Tilfælde, at der, navnlig foranlediget ved alle de forunderlige Principer, som ere fulgte især ved den ældre Udskjning, ligger enkelte smaa Enclaver, enkelte smaa adskilte Lodder, som ikke have den allermindeste Nytte for den, som eier dem, og som kunne være af den største Betydning for den, i hvis Jord de ligge; der møder det Tilfælde, at der findes mange særdeles smalle Strimler Jord midt i en Andens Eiendom eller mellem Andres Eiendomme, hvor det altsaa ikke saa meget er vigtigt at komme til at besidde dem, for derved at faae dem til Kultur, som forat bringe dem under en fornuftig Afbenyttelse og en Afbenyttelse, hvis Vigtighed gaar langt ud over den Værdi, som denne lille Jordstrimmel har for Eieren, eftersom det, at eie denne Jordsmule, maaskee kan være Betingelse for en fornuftig Markinddeling, og i saa Tilfælde er det aabenbart i Agerdyrkingens Interesse, at det tillades en Eier, som ikke har disse 1 a 2 Tdr. Hartkorn, at kunne frastære en Parcel. Saadanne Tilfælde ere langt vigtigere og uendelig talrigere, end det

ene Tilfælde, de ærede Forslagsstillere have havt for Die. Det Samme gjælder naturligviis om smaa Mafelodder, Kær- og Torvelodder, der tilfældigviis findes paa en anden Mand's Eiendom, for hvem det kunde være af den største Vigtighed at kjøbe dem, saa at han maaskee kunde være istand til at give for dem det Tidobbelte af deres egentlige Værdi, og i saa Fald vilde det dog være høist ubilligt at nægte Eieren at sælge disse Lodder, fordi hans hele Gaards Tilliggende ikke var over 2 Tønder Hartkorn, ligesom maaskee ogsaa Bestidelsen af disse Lodder først vilde sætte Manden i Stand til at faae sin Jord sat i ordentlig Drift. Derfor har Udvalget i Bevillingsparagraffen opskillet dette som det første Tilfælde, hvor det hedder: „Indenrigsministeriet er bemyndiget til, efter i Forveien at have indhentet vedkommende Sogneforstanderskabs Erklæring, ved Bevilling, hvorfor dog intet Gebyr bliver at lægge, at tillade at afhænde Parceller fra Gaarde mellem 1 og 2 Tdr. Hartkorn, naar dette skjønnes at være til Fordeel for Jordernes bedre Opdyrkning, og naar Eiendommen kun ikke derved gaaer ned under 1 Td. Hartkorn.“ Hvorvidt denne sidste Indskrænkning absolut skal blive staaende, derom kunne vi tale, naar vi komme til denne Deel af Sagen; men jeg troer, at de ærede Forslagsstillere ville finde, at deres Niemed fuldstændigere og correctere vil kunne opnaaes derved, idet det ikke er knyttet til saadanne vilkaarlige Størrelser som 20 Tdr. opdyrket Land, og jeg seer virkelig ikke, hvorfor man, naar det dog ikke er muligt at bringe alle Undtagelser ind under ligesaa mange Regler, skal tage denne ene Undtagelse og gjøre den til Lov. Hvis altsaa de ærede Forslagsstillere ikke skulde finde sig tilfredsstillende ved denne Paragraph, saa at de af Hensyn til den tage deres Forslag tilbage, troer jeg, at Thinget gjør Ret i at forkaste Forslaget; thi, foruden at det er uheldigt affattet, er der, som sagt, aldeles vilkaarligt udtaget en af de mange Undtagelser, som dog maae tilstedes, og som ikke hensigtsmæssigen kan bringes ind under Paragraphen.

Der er dernæst foreslaaet, at Udskjning af Eiendomme til Udfæste eller Ubleie skal knyttes til den gamle Betingelse af 3 Skpr. Hartkorns